

საქმე №1/70-18წ.

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

30 მაისი, 2018 წელი

ქ. სამტრედია.

სამტრედიის რაიონული სასამართლო
მოსამართლე - ლევან მეშველიანი
სხდომის მდივანი - ქეთევან მეიშვილი

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - ირ-----ი შვა-----ე.

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - თ----- ფ-----ძე.

მამის სახელი: ტ-----.

დაბადებული: 1-0-1--- წელი.

დაბადების ადგილი: საქართველო.

მოქალაქეობა: საქართველოს მოქალაქე.

განათლება: ს-----.

ოჯახური მდგომარეობა: დაოჯახებული.

პირადი ნომერი: 0-----.

მცხოვრები: ბ-----.

ადვოკატი - მა-----ა მი-----ა.

სხდომის სახე - ღია

კვალიფიკაცია :

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით - ოჯახის ერთი წევრის მიერ სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლ--- ამ კოდექსის 1-7-ე, 1-8-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის, ოსრული

ქალის მიმართ, არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ, ორი ან მეტი პირის მიმართ და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით - სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლ--- სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი :

სასამართლომ დაადგინა:

1.1. 2018 წლის 07 აპრილს, დაახლოებით 23:30 საათზე, ვანის რაიონის სოფელ ზე-----ში მდებარე ო----- მე-----ის საცხოვრებელ სახლში, თ----- ფ-----ძეს საცხოვრებელი ადგილის არჩევასთან დაკავშირებით კონფლიქტი მოუვიდა არასრულწლოვან მეუღლესთან ლ---- მე-----თან და მის მშობლებთან. აღნიშნულით განაწყენებულმა თ----- ფ-----ძემ საცხოვრებელი სახლის ეზოში ხელების თავის არეში დარტყმის გზით არასრულწლოვანი მეუღლის, ლ---- მე-----ის თანდასწრებით ცემა ამ უკანასკნელის მშობლები ო---- მე-----ი და ო----- მე-----ი, ასევე ხელის კვრის გზით წააქცია ო---- მე-----ი და 17 წლის ორსული მეუღლე ლ---- მე-----ი. თ----- ფ-----ძის ქმედების შედეგად ლ---- მე-----მა, ო---- მე-----მა და ო----- მე-----მა განიცადეს ფიზიკური ტკივილი.

1.2. 2018 წლის 07 აპრილს, დაახლოებით 23:30 საათზე, ვანის რაიონის სოფელ ზე-----ში მდებარე ო----- მე-----ის საცხოვრებელ სახლში, თ----- -- ფ-----ძეს საცხოვრებელი ადგილის არჩევასთან დაკავშირებით კონფლიქტი მოუვიდა არასრულწლოვან მეუღლესთან ლ---- მე-----თან და მის მშობლებთან. აღნიშნულით განაწყენებულმა თ----- ფ-----ძემ საცხოვრებელი სახლის ეზოში მარჯვენა მკლავის არეში ხელის ერთჯერადად დარტყმის გზით წააქცია მეუღლის და ლი--- სუ-----. თ----- ფ-----ძის ქმედების შედეგად ლი--- სუ-----მ განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

ქმედების სამართლებრივი აღწერა :

2. ბრალდებულმა თ----- ფ-----ძემ სასამართლოს წინაშე თავი სცნო დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში. მხარეები შეთანხმდნენ, რომ საქმეში არსებული არც ერთი მტკიცებულება სადავო არაა და ორივე მხარე სრულად ეთანხმება აღნიშნული მტკიცებულებებით დადგენილ და დადასტურებულ ფაქტობრივ გარემოებებს.

3. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის "დ" ქვეპუნქტის შესაბამისად, გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიჩნევა ნებისმიერი ფაქტი თუ გარემოება, რომელზედაც მხარეები შეთანხმდებიან. გამომდინარე აქედან, ვინაიდან მხარეებმა არც ერთი მტკიცებულება სადავოდ არ მიიჩნეს, ისინი გამოკვლევის გარეშე მიღებული იქნა მტკიცებულებად, როგორც პრეიუდიცია.

4. სასამართლოს მიაჩნია, რომ **თ----- ფ-----ძის** მიმართ წარდგენილი ბრალდება, დადასტურებულია ერთმანეთთან შეთანხმებული, აშკარა და დამაჯერებელი მტკიცებულებების ერთობლიობით, რომლებიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებენ მის ბრალეულობას, კერძოდ:

5. ანდრია სუ-----ის გამოკითხვის ოქმი, ლი--- სუ-----ის გამოკითხვის ოქმი, ო----- მე-----ის გამოკითხვის ოქმი, ლ--- მე-----ის გამოკითხვის ოქმი, ხა---- შა-----ის გამოკითხვის ოქმი და საქმეში არსებული სხვა ფაქტებისა და ინფორმაციის ერთობლიობით.

6. მითითებული არასადავო მტკიცებულებების ანალიზის საფუძველზე სასამართლო დადასტურებულად მიიჩნევს, რომ **თ----- ფ-----ძის** მიერ განხორციელებული ქმედებით - განზრახ, ფიზიკური ძალის გამოყენებით არასრულწლოვან მეუღლეს ლ--- მე-----ს, ო----- მე-----ს და ო--- მე-----ს მიაყენა ფიზიკური ტკივილი, რასაც არ მოჰყო--- ამ კოდექსის 1-7-ე, 1-8-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის, ოსრული ქალის მიმართ, არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ, ორი ან მეტი პირის მიმართ, ასევე **თ----- ფ-----ძის** მიერ განხორციელებული ქმედებით - ძალადობით ფიზიკური ძალის გამოყენებით ლი--- სუ-----ეს მიაყენა ფიზიკური ტკივილი, სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყო--- სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

7. საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“.

8. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა,

რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

9. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლო საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, აფასებს საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობის, უტყუარობის თვალსაზრისით და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებულად მიაჩნია სისხლის სამართლის საქმეში წარმოდგენილი ფაქტობრივი გარემოებები.

სამართლებრივი შეფასება :

10. აღნიშნულიდან გამომდინარე, ერთმანეთთან შეთანხმებულ, ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათა ერთობლიობით, გონივრულ ეჭვს მიღმა სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ ბრალდებულმა **თ----- ფ-----ძემ** ჩაიდინა დანაშაული, გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ , „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

11. **თ----- ფ-----ძეს** პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება არ გააჩნია.

12. **თ----- ფ-----ძეს** პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა არ გააჩნია.

სასჯელის გამოყენების დასაბუთება :

13. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს. ამდენად, განაჩენის სამართლიანობა უკავშირდება სწორედ სასჯელს.

14. სასამართლო ხაზს უსვამს სამართლიანი სასჯელის განსაზღვრის აუცილებლობას და აღნიშნავს, რომ სასჯელი აუცილებელი და პროპორციული უნდა იყოს კანონის საგანმანათლებლო მიზნის მისაღწევად, რათა გაცნობიერებული იქნეს დანაშაულის საფრთხე. სასჯელის სიმკაცრე ქმედების გასაკიცხაობას უნდა უტოლდებოდეს. ამასთან, სასამართლო

აღნიშნავს, რომ გათვალისწინებული უნდა იქნეს ბრალდებულის პიროვნება და სასჯელი ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში უნდა იყოს ინდივიდუალური და ადეკვატური და მას უნდა ჰქონდეს მკაცრად პერსონალური ხასიათი.

15. სასჯელი უნდა იყოს თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან. სასჯელის გამოყენება უნდა ეფუძნებოდეს ინდივიდუალურ გარემოებებს, ქმედებიდან მომდინარე საფრთხეებს, ქმედების ჩადენის წინაპირობებს, მოტივებს, შედეგებს, ბრალეულის პიროვნებას. სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპი სისხლის სამართალში ნიშნავს იმას, რომ სასჯელი უნდა დაინიშნოს დამნაშავის პიროვნების, ოჯახური და სოციალური მდგომარეობისა და დანაშაულის გარემოებათა გათვალისწინებით.

16. სასამართლოს მიერ სასჯელის დანიშვნისას გათვალისწინებული უნდა იქნას საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით დადგენილი სასჯელის მიზანი: სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია.

17. ამავე მუხლის მე-2 ნაწილი ადგენს, რომ, სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულსა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით. ხოლო მე-3 ნაწილის თანახმად, სასჯელის მიზანი არ არის ადამიანის ფიზიკური ტანჯვა ან მისი ღირსების დამცირება.

18. საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტები - სასჯელის სახედ და ზომად ითვალისწინებს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ორასიდან ოთხას საათამდე ან თავისუფლების აღკვეთას ვადით ერთიდან სამ წლამდე, ხოლო **საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილი** - სასჯელის სახედ და ზომად ითვალისწინებს ჯარიმას ან საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით ას ოციდან ას ოთხმოც საათამდე ან შინაპატიმრობას ვადით ექვსი თვიდან ერთ წლამდე ანდა თავისუფლების აღკვეთას ვადით ერთ წლამდე.

19. სამართლიანობის აღდგენის, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოციალიზაციის განსახორციელებლად, აგრეთვე, დანაშაულის მოტივისა და მიზნის, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნების, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათისა და ზომის, ქმედების განხორციელების სახის, ხერხისა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგის, დამნაშავის წარსული ცხოვრების, ქმედების შემდეგ ყოფაქცევის გათვალისწინებით, სასამართლო მიიჩნევს,

რომ **თ----- ფ-----ძეს** უნდა დაენიშნოს მითითებული მუხლებით გათვალისწინებული სასჯელი - საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 150 (ას ორმოცდაათი) საათის ოდენობით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების შესაბამისად ჩაეთვალოს პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 02 (ორი) წელი, ამასთან საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, უფრო მკაცრმა სასჯელმა უნდა შთანთქმოს ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და **თ----- ფ-----ძეს** სასჯელის სახედ და ზომად საბოლოოდ განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების შესაბამისად ჩაეთვალოს პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 02 (ორი) წელი. რაც გახდება მომავალში მისი საზოგადოებაში უსაფრთხო ინტეგრაციის საფუძველი და დამაფიქრებელი იქნება ბრალდებულისათვის, რათა მან უკეთ გააცნობიეროს ჩადენილი ქმედების ხასიათი, საზოგადოებრივი საშიშროება, გამოწვეული შედეგის სიმძიმე და ბოლოს, უნდა შეამციროს **თ----- ფ-----ძის** მიერ ახალი დანაშაულის ჩადენის რისკი, რაც თავის მხრივ ხელს შეუწყობს სამართლიანობის აღდგენას.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსკ-ის 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებითა და

და ა დ გ ი ნ ა :

თ----- ფ-----ძე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 150 (ას ორმოცდაათი) საათის ოდენობით.

თ----- ფ-----ძე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების შესაბამისად ჩაეთვალოს პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 02 (ორი) წელი.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მეორე ნაწილის შესაბამისად, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმოს ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და **თ----- ფ-----ძეს** სასჯელის სახედ და ზომად საბოლოოდ განესაზღვროს თავისუფლების

აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების შესაბამისად ჩაეთვალოს პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 02 (ორი) წელი.

საქართველოს სსკ-ის 65-66-ე მუხლების შესაბამისად, **თ----- ფ-----ძის** ზედამხედველობა და კონტროლი განახორციელოს არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის სამსახურმა მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით, დაევალოს **თ----- ფ-----ძეს** პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი.

თ----- ფ-----ძის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმდეს.

თ----- ფ-----ძეს სასჯელის ვადაში ჩაეთვალოს დაკავების დრო - 2018 წლის 08 აპრილიდან 2018 წლის 23 მაისის ჩათვლით.

დისკი, რომელიც ერთვის სისხლის სამართლის საქმეს დარჩეს საქმეში, მისი შენახვის ვადით.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის და აღსასრულებლად მიექცევა სასამართლოს მიერ მისი საჯაროდ გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს მისი გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში (ქ. ქუთაისი, ნიუპორტის ქუჩა №32), სამტრედიის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით (ქ. სამტრედია, ძმები ნინუების ქუჩა №1).

მოსამართლე

ლევან მეშველიანი